Uplynula tedy medzi súdnym opatrením, učineným dňa 6. októbra 1936, a súdnym opatrením cieľom vymerania úhrnného trestu, učineným dňa 11. februára 1938, bez prerušenia doba dlhšia jedného roku, následkom čoho trest, uvedeným rozsudkom okresného súdu v K. vymeraný, sa v smysle § 31 tr. z. o prest. premlčal.

Nie je tedy síce správna námietka zmätočnej sťažnosti, že tento trest bol vykonaný pred vymeraním úhrnného trestu, ale ponevádž tento trest sa premlčal, je tu rovnako dôvod, pre ktorý neľze menovaný trest slúčiť v úhrnný trest.

Keď tedy cez to krajský súd učinil základom svojho rozhodnutia aj tento premlčaný trest, zavinil tým zmätok uvedený v § 518, predposl. odst. tr. p. a bolo preto treba v tomto smere zmätočnej sťažnosti vyhoveť.

Najvyšší súd preto v rozsahu, uvedenom vo výrokovej časti, zrušil rozsudok krajského súdu a rozhodol podľa zákona.

Týmto opatrením sa stala zmätočná sťažnosť, uplatnená čo do výšky úhrnného trestu, bezpredmetnou a bola odkázaná na toto rozhodnutie.

Čís. 6245.

Finančního strážníka nezbavuje ochrany podle § 68 tr. zák., že konal službu v občanském šatě.

(Rozh. ze dne 8. září 1938, Zm I 650/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném sedění zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. z.

Z důvodů:

Zmateční stížnosti, dovolávající se číselně důvodů zmatečnosti podle § 281, č. 9 a), 10 tr. ř., nelze přiznati úspěch.

Doličujíc, že dozorce finanční stráže J. neby! ani formálně oprávněn k služebnímu zákroku proti obžalovanému, poněvadž nebyl opatřen zákonně předepsaným stejnokrojem, a že tu proto není ani objektivní skutková podstata zločinu podle § 81 tr. z., neprovádí zmateční stížnost uvedené hmotněprávní zmatky podle zákona (§ 288, odst. 2, č. 3 tr. ř.), totiž na podkladě rozsudkových zjištění, neboť rozsudek nezjišťuje, že J. při svém zákroku proti obžalovanému neměl na sobě stejnokroj.

Leč rozsudek netrpí v tomto směru ani formálním zmatkem neúplnosti podle § 281, č. 5 tr. ř., pokud tuto okolnost nezjišťuje, ačkoli z oznámení a ze svědectví J. skutečně plyne, že J. byl tehda v občanském oděvu. Jde totiž o skutečnost bezvýznamnou pro posouzení otázky, zda J-ovi při jeho zákroku příslušela ochrana podle § 68 tr. z. čili nic. Paragraf 2 vl. nař. č. 202/1930 Sb. z. a n. praví, že finanční stráž, ko-

nající službu, má zákonem stanovená práva stráže civilní a vojenské. Paragraf 1 cit. nař. sice označuje finanční stráž za sbor ozbrojený a stejnokrojem opatřený, § 87, odst. 3 cit. nař. stanoví, že finanční stráž má vykonávati službu zpravidla v předepsaném stejnokroji, a § 87, odst. 5 cit. nař. obsahuje předpis, že službu v občanském oděvu může představený nařídíti případ od případu, vyžadují-li toho zvláštní poměry, ve kterýchžto případech zaměstnanec obdrží otevřenou pověřovací listinu jako průkaz svého úředního poslání. Poněvadž však předpis § 2 cit. nař. zní zcela všeobecně a podle celé úpravy nařízení, o něž jde, není v souvislosti s ustanoveními § 87, nelze míti za to, že ustanovení § 2 lze použíti jen za předpokladu, že byly zachovány pořádkové předpisy § 87. Kde zákon činí podmínkou ochrany § 68 tr. z., že ten který veřejný orgán byl opatřen určitým oděvem neb odznakem, vyjadřuje to výslovně (viz na př. § 2 zák. č. 48/1872 ř. z. a § 25 zák. č. 76/1875 z. z. pro Čechy). I kdyby tedy byl J. při svém zákroku býval v občanském oděvu proti zmíněnému předpisu, bylo by to bez významu pro rozsudkový úsudek, že J-ovi tenkráte příslušela ochrana ve smyslu § 68 tr. z.

Pokud zmateční stížnost dále v souvislosti s tím, že J. měl na sobě občanský oděv, dovozuje po stránce subjektivní, že obžalovaný ani nevěděl, že J. proti němu zakročuje služebně, nevychází ani tu z rozsudkových zjištění, podle nichž se J. obžalovanému představil jako finanční stráž, pokud se týče vyzval ho slovy: »Stůj, finanční stráž!«. Ostatně se obžalovaný uvedeným způsobem ani nehájil, popíraje vůbec, že se s J. sešel, takže tu jde dokonce o novotu v řízení zrušovacím nedovolenou.

Čís. 6246.

Ochrana cti.

Pri posudzovaní otázky, či závadný prejav smeruje proti súkromnému žalobcovi, je po objektívnej stránke rozhodné, či priemerný nepredpojatý a nestranný čitateľ môže podľa celého obsahu prejavu rozpoznať, na koho sa závadný prejav vzťahuje.

(Rozh. zo dňa 9. septembra 1938, Zm III 251/38.)

Sväz zemských ústredí včelárskych spolkov zaujal zamietavé stanovisko proti včelárskemu hnutiu za postavenie samostatného včelárskeho cukrovaru z prostriedkov sväzu. Obžalovaný, zastanca tohoto hnutia, reagoval na stanovisko sväzu napísaním a vydaním letáku. Obsahom tohoto letáku cítili sa na svojej cti dotknutí členovia predsedníctva a výboru uvedeného sväzu a podali na pisateľa žalobu pre prečin pomluvy. Súd prvej stolice sprostil obžalovaného obžaloby; odvolací súd rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd zmätočné sťažnosti súkromných žalobcov zčasti odmietol, zčasti zamietol.